

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 33.

Ottende Session.

14de Møde.

Tirsdagen den 16de Decbr.

(Fortf.)

Justitsministeren (fortf.): Disponerer Staten over et Gods, der tilhører et Institut, der virker i Statsøiemed, saa maa det være Statens Sag, om fornødent gjøres, at skaffe et saadant Institut forøgede Indtægter til at bestridde de Udgifter, som det har at bestridde. Sagen stiller sig derimod ganske anderledes med Hensyn til de offentlige Stiftelser, som virke i communale Diemed. Måske disse Stiftelser Eiendomme, som i Tiden ville forringe deres Indtægter, saa er det en Selsølg, at der ikke her kan være Spørgsmaal om, at Staten skal hjælpe dem til at bære de Udgifter, de have at bestridde; de maae da indfrænke deres Virksomhed, men ved at gjøre det bliver Byrden for de Communer, som have nydt godt af disse Stiftelser, større. Saaledes f. Ex. med den Stiftelse, som her specielt er sat under Dmtale, nemlig Graasbrødre Hospital; denne Stiftelse underholder 80 Hospitalslemmer og yder det væsentligste Bidrag til 60 Banvittiges Underhold; indfränktes Stiftelsens Evne til at virke, saa er det en Selsølg, at den ikke kan underholde et saa stort Antal af Hospitalslemmer og Banvittige, hvilket da vil falde tilbage paa de Communer, til hvis Fordeel Stiftelsen er oprettet, nemlig Sognecommunerne i Thyens Stift. Jeg vilde derfor allerede af den Grund finde det betænkeligt at forelægge Hans Majestæt denne Lov til Sanction; men dertil kom-

mer, at jeg seer aldeles ingen Grund til, at denne enkelte Stiftelse saaledes er udreven fra de øvrige Stiftelser af lignende Natur, og som ere i samme Stilling som denne. Det forekommer mig, at der ingen Anledning er til at fremdrage denne enkelte Stiftelse, og forsaavidt en saadan Lov burde udkomme, maatte den være en almindelig. Men i hvilketomhelst Tilfælde, om her ogsaa var Spørgsmaal om en almindelig Lov, saa følger det af, hvad jeg tidligere har udtalt, at saadanne Stiftelsers Gods, efter min Formening, ikke kan undergives samme Regler, som er bestemt i Loven af 3die Marts 1852. Jeg er af den Anskuelse, at dette Gods bør i det Væsentlige være samme Regler undergivet, som det private Jordegods; thi communale Eiendomme ere i saa Henseende at betragte som privat Eiendom og bør være samme Regler underkastede.

Jøvrigt maa jeg tilføie, at Ministeriet ingentunde er utilbøieligt til at sælge det Gods, der tilhører de offentlige Stiftelser, og som forterer under det. Ikke blot at den heromhandlede Gaard er solgt og Salget berigtiget, men Ministeriet har fremdeles solgt den største Deel af det Gods, der tilhører Alborg Hospital, ligeledes en stor Deel af det, der tilhører Aarhus Hospital, og i denne Tid er der opstillet almindelige Regler for de Bestingelser, under hvilke en stor Deel af Nykjøbing Hospital paa Falster kan sælges, og der er givet vedkommende Fæstere en Betænkningstid af 3 Maaneder til at erklære sig over, hvorvidt de ere tilfredse med de fremsatte Vilkaar eller ikke, ligesom det ogsaa er Ministeriets Agt